

60 De Zoon van de Weduwe

In deel vijf liep Cho weg van Harry, en vervolgens ging hij naar de Drie Bezemstelen om op Hermelien te wachten. Daar kwam hij Hagrid tegen, die zich wat sentimenteel voelde, over familie en over bloedbanden.

‘Ja... ik heb ‘t al eerder gezegd... allebei buitenbeentjes’, zei Hagrid. Hij knikte wijs. ‘En allebei wezen. Ja... allebei wezen.’ Uit: *de Orde van de Feniks*, p 437

Toch was Hagrid niet zijn hele leven wees. Een tijdlang had hij een moeder. Zijn vader stierf toen Hagrid ongeveer twaalf jaar oud was. Vanaf dat ogenblik was Hagrid..... de Zoon van de Weduwe. En dat is een van de kenmerken van een Bodhisattva. Het is hetzelfde als wat J. van Rijckenborgh zegt in *De Alchemische Bruiloft van Christiaan Rozenkruis* deel 1:

‘Zoon van de Weduwe’ verwijst naar bevrijde mensen, ingewijden, deelhebbers aan het universele leven, die werken voor de redding van de mensheid.

De uitdrukking ‘Zoon van de Weduwe’ is een symbool. De gevallen mensheid nam eens deel aan een zuiver krachtveld dat soms ‘de moeder’ wordt genoemd. Dit krachtveld ontleent zijn bestaan aan de eenheid met de goddelijke volheid, de goddelijke vader. Bij het begin van de val werd dit moederveld gescheiden van de vader en bleef het achter als weduwe. Dit moederveld streeft naar herstel van de verbroken eenheid. Het zoekt om het verlorene te vinden en allen die helpen bij dit streven, allen die geadeld zijn op deze manier te helpen, worden ‘Zonen van de Weduwe’ genoemd. Dit idee wordt bijvoorbeeld genoemd in de legende van Hiram Abiff.